

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 29-30 (1993)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 29-30 (1993)

Ένα ακόμη χαμένο ουράνιο τόξο,
Μεταμορφώσεις, Φι λαι λάμδα και love,
Σιωπητήριο

Θέμης Κατωγιάννης

Copyright © 1970, Θέμης Κατωγιάννης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κατωγιάννης Θ. (2022). Ένα ακόμη χαμένο ουράνιο τόξο, Μεταμορφώσεις, Φι λαι λάμδα και love, Σιωπητήριο. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (29-30), 195–198. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29584>

ΘΕΜΗΣ ΚΑΤΩΓΙΑΝΝΗΣ

Ένα ακόμη χαμένο ουράνιο τόξο

Την άλλη φορά
που το ουράνιο τόξο
θ' απλώσει το χέρι του
πάνω απ' τις καμινάδες
των εργοστασίων,
των λιμανιών
και των γραφείων
να 'μαστε όλοι έτοιμοι
να προλάβουμε
να τεντώσουμε αιώρες
για τα μικρά παιδιά.

Δε δικαιούμαστε
μεγάλον αριθμό
ουράνιων τόξων
και μόνες οι αιωρήσεις των παιδιών
μπορούν να βάψουν άσπρες
τις καμινάδες.

Άσπρο με φόντο
τα χρώματα της ιριδος!

Μεταμορφώσεις

Τα χρυσά παιδιά
με τα χρυσά τους χρόνια
ανηφορίζουν
στο δρόμο για το σχολείο
δίπλα σε φολιδωτά ερπετά,
που αλλάζουν πουκάμισο
ξαπλωμένα καταμεσής
στην κεντρική λεωφόρο
κάτω από τριχωτές καμπάνες.

Κατηφορίζουν
κοντά σε φορτηγά,
που μεταφέρουν
λασπωμένους σπονδύλους ελεφάντων
μες τον αυτοκινητόδρομο
για την Κεντρική Ευρώπη,

τα χρυσά παιδιά
βαδίζουν στο προαύλιο
γλιστρώντας σ' ένα ατέλειωτο χαλί
από επίπεδες προβοσκίδες,
από επίπεδη σάρκα.

Ο ίδιος ο βασιλιάς,
ο Ήλιος,
φοράει γκρίζο πουκάμισο
και γυαλιά ηλίου
κι έχει το στόμα του
διάτρητο,
σαν κηρύθρα αδειανή
από μέλι.

Φι λαι λάμδα και love

Ένα μεταχειρισμένο περιστέρι
με ανταλλακτικά φτερά
πώς να μπορέσει να τους βρει
τους πιτσιρικάδες,
που με το δάχτυλό τους
ζωγράφισαν την καριδά τους
ανακοινώνοντας τα αισθήματά τους
στα τζάμια ενός αυτοκινήτου!
"Φι και λάμδα και love"!

Ένα μεταχειρισμένο περιστέρι
πώς να τα βρει τα πιτσιρίκια
πίσω από τους τοίχους των διαμερισμάτων,
πώς να τα εντοπίσει
μες τις κοιλιές των δρόμων,
μες τις κοιλιές των πολυκατοικιών!

Φίλιππος, Φαίδωνας, Φώτης,
Λυσικόμη, Λυσιστράτη, Λαμπρινή!

Τα μεταχειρισμένα περιστέρια
βγάζουν τα πουκάμισά τους
πάνω στα τζάμια των αυτοκινήτων,
πάνω στο παρμπρίζ
και στο καθρεφτάκι του οδηγού,
βγάζουν τα πουκάμισά τους,
που δε λένε να τελιώσουν.

Το παρήγορο είναι
πως και τα πιτσιρίκια δεν τελειώνουν,
όταν ανακοινώνουν τα αισθήματά τους·
Φίλιππε, Φαίδωνα, Φώτη,
Λυσικόμη, Λυσιστράτη, Λαμπρινή!

Σιωπητήριο

Κι όταν
απ' το κυνηγητό του Ήλιου
του πρωτοχορευτή,
του χαλκοστρατιώτη,
γονάτισαν τα γόνατα των στρατοκόπων μας
απ' την Ανατολή
στις άσπρες πλάκες του πιο ψηλού βουνού,
παρέλυσαν κι οι μυώνες των λαμνοκόπων μας
από τη Δύση
στη μέση της πιο μεγάλης θάλασσας
κι εκείνος ξέφευγε σαρκάζοντας
απ' τα γαλάζια δίχτυα των πεζοβολητών
κι απ' τους ακονισμένους γάντζους των αυτοδυτών,
τότε πια
εμείς τον πυροβολήσαμε,
γιατί ο πυροβολισμός
πάντοτε ήταν η έσχατη επιλογή μας.

Και τώρα,
που ο χρυσοβασιλιάς
καίει τους πυροβολητές μας,
ποιός από μας θα ξανασαλπίσει;

Γιώργου Βρέλλη
ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ
700 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΕΒΕΖΑ
"ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" - ΑΦΙΕΡΩΜΑ -
Πρέβεζα 1993

Το περιοδικό της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πρέβεζας "**Πρεβεζάνικα Χρονικά**" κυκλοφόρησε επίκαιρο αφιέρωμα με τίτλο "**700 χρόνια Πρέβεζα**", και υπότιτλο "**80 χρόνια απελευθέρωσης**" Σελίδες 304. Έκδοση εικονογραφημένη - Προλογίζει η Συντακτική Επιτροπή. Περιεχόμενα: Πολιτική Φιλοσοφία - Αρχαιολογία - Ιστορία - Λαογραφία - Φιλολογία - Πεζογραφία - Οδοιπορικό - Τέχνη.

Το αφιέρωμα είναι διπλό και αφιερωτικό. Έτσι που η Συντακτική Επιτροπή συμβάλλει με το δικό της τρόπο στο γιορτασμό της διπλής επετείου για την πόλη. Το 1992 ήταν αφιερωμένο στα 700 χρόνια από την ίδρυση της πόλης.

Το 1292 αποτυπώνεται σε συμβολικό επίπεδο η πορεία της Πρέβεζας στο χώρο και το χρόνο. Η δεύτερη επέτειος αφορά τα 80 χρόνια από την απελευθέρωση της πόλης από τους Τούρκους (21-12-1912). Και οι δυο αυτές χρονολογίες αποτελούν σημαντικά ορόσημα για την Πρέβεζα. Η μελέτη των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών γεγονότων, οι αλλαγές που έγιναν, τα πρόσωπα και οι κοινωνικοί θεσμοί που σφράγισαν την πόλη στην ιστορική της διαδρομή, αποτελούν κληρονομιά για τους σημερινούς κατοίκους της. Το παρελθόν στέκεται βαρύ και απαιτητικό πάνω της, διδακτικό και καθοδηγητικό.

Καταχωρούνται όλες οι ομιλίες που έγιναν στα πλαίσια των εκδηλώσεων. Επιπλέον προστέθηκαν άρθρα συνεργατών και φωτογραφίες-ντοκουμέντα. Εντύπωση μας προξένησε η φιλοξενία παλιών φωτογραφιών από το ποδόσφαιρο της Πρέβεζας. Μια διεύρυνση που τολμήθηκε με θάρρος.

Η Πρέβεζα γεννήθηκε μικρή και φτωχή μετά από την καταστροφή της Νικόπολης που αρχίζει το 10ο και ολοκληρώνεται στο τέλος του 11ου αιώνα. Το επίνειο των Ιωαννίνων, η επαρχιακή ηπειρωτική πόλη φωτισμένη απ' όλες τις πλευρές. Μπράβο στον πνευματικό και καλλιτεχνικό κύκλο που ενωμένα τα στελέχη ανταποκρίθηκαν στο πατριωτικό και παιδευτικό χρέος. Η κάθε μια καταχώρηση και μια προσφορά στα Πρεβεζάνικα Γράμματα. Ο καθένας, της ψυχής το τάμα στο γενέθλιο τόπο, στο δικό της τόπο της κατάγωγής. Μέσα από τις σελίδες κατασταλάζει η εθνική συνείδηση και η αισθητική συγκίνηση, η νοσταλγία για τα περασμένα που ανασταίνονται στις σελίδες. Πρόκειται για μια οιστρηλατημένη δημιουργία με την αύρα του Αμβρακικού, τα μύρα των εσπεριδοειδών, την πατρογονική δικαίωση. Αναδρομές με το πνευματικό "παρών". Παρελαύνει η φυσιογνωμία της Αμβρακικής νύμφης, η ποιότητα, το τοπικό χρώμα.

Δρώντα πρόσωπα και ιστορικά γεγονότα με ευσυνειδησία και υπευθυνότητα επιδρούν πάνω μας και ζωηρεύουν την αλήθεια ως προς το σημαντικό ρόλο της Πρέβεζας που η έντυπη αυτή παρουσία στέκεται ισάξια πλάι στο *Συμπόσιο για τον Καρυωτάκη* και το *Διεθνές Συμπόσιο για τη Νικόπολη*.

Ένας εκδοτικός άθλος των μορφωτικών παραγόντων που δικαιώνουν την πατρίδα τους και την τιμούν με περίσσιο ενθουσιασμό και πίστη στο μέλλον της Πρέβεζας. Επαινετή αυτή η αναφορά τους η πλουσιοπάροχη. Για μένα η έκδοση η πανηγυρική, ένας μοσκοβολημένος ανθός στην καρδιά της, ένα στεφάνι στην περήφανη μορφή της, μαρτυρία αλκής και προόδου, ένα υμνητικό τραγούδισμα.

Εφημερίδα "Πρωινά Νέα" Ιωαννίνων
5 Μαΐου 1993